

متن پرسش

با سلام خدمت استاد بزرگوار و ارجمندم: بنده معلم معارف در دانشگاه هستم و در باب تدریس درس معاد بر سر دوراهی هستم با توجه به اینکه علامه طباطبایی (ره) فرموده اند هنوز جامعه بشری به آن درجه از رشد نرسیده که بتوان حقیقت معاد را رسماً تدریس کرد (ص ۲۴۷ معاد در قرآن حضرت استاد جوادی آملی) آیا بحث معاد را به صورت کلام سنتی تدریس کنم یا اینکه حقیقت معاد را که در کتاب شریف جناب عالی نیز مرقوم است تدریس کنم؟ در بحث امامت نیز دقیقاً همین مشکل وجود دارد آیا حقیقت امامت به معنای واسطه فیض بحث شود یا امامت کلامی به معنی جانشینی پیامبر؟ از اینکه وقت شریفتان را می گذارید بی نهایت متشکرم التماس دعای ویژه

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: در هر صورت ما امروز که کفر به شدیدترین چهره‌ی خود به صحنه آمده‌است چاره‌ای نداریم که شریعت الهی را در عمیق‌ترین شکل که جنبه‌ی عرفانی آن است به صحنه آوریم و در این راستا نگاه حکمی و اقلناعی صدرالمتألهین در امر معاد بسیار کارساز است و در امر امامت روش عرفانی حضرت امام در «مصباح الهدایه» به خوبی جواب‌گوست به خصوص که با نسلی روبرو هستیم که با عمق بیشتری دین را طلب می‌کند. موفق باشید